

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΙΟΥΜΑΤΖΙΔΗ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΠΟΓΟΝΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΟΜΑΧΩΝ ΕΔΕΣΣΗΣ - ΑΛΜΩΠΙΑΣ
ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΜΕΣΗΜΕΡΙΟΥ
ΣΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΟΜΑΧΩΝ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ 2 ΦΕΒ. 2025

.Α. ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

Σαν σήμερα, εδώ και 120 χρόνια, γίνεται μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των έξι κατοίκων του Μεσημερίου και ενός κατοίκου της Φλαμουριάς οι οποίοι δολοφονήθηκαν ύπουλα στις 2 Φεβρουαρίου 1905.

Γυρνούσαν άοπλοι στο χωριό από το πανηγύρι της Εκκλησίας της Υπαπαντής του Κυρίου του γειτονικού χωριού της Φλαμουριάς.

Ομάδα Βούλγαρων κομιτατζήδων τους έστησε ενέδρα και τους δολοφόνησε, λίγο έξω από το χωριό.

Ήταν ο Ιερέας Παπαστογιάννης 63 ετών, ο Στέργιος Γιαννάκης 63 ετών,
ο Κωνσταντίνος Ζαφειρίου 70 ετών, ο Αθανάσιος Τρύπκος 70 ετών,
ο Τρύφωνας Θωμάς 60 ετών, ο Νικόλαος Μπουζίνης 50 ετών,
και ο συνοδός- φρουρός τους Κωνσταντίνος Κίτσος 35 ετών από την Φλαμουριά.

Η ηλικία των δολοφονημένων δείχνει ότι δεν ήταν ένοπλο σώμα και αυτό αυξάνει την στυγερότητα του εγκλήματος των Βούλγαρων κομιτατζήδων. Προφανώς ο κύριος στόχος τους ήταν ο Ιερέας Παπαστογιάννης αλλά επίσης στόχος τους ήταν και ο εκφοβισμός των κατοίκων του Μεσημερίου που δεν ήθελαν να προσχωρήσουν στην Βουλγαρική εξαρχία και παρέμεναν προσηλωμένοι στο Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως και στον Ελληνισμό.

Το παραπάνω γεγονός επιβεβαιώνει με τον πιο πειστικό τρόπο ότι Μακεδονικός Αγώνας είναι η προσπάθεια των γηγενών Μακεδόνων Ελλήνων να προασπίσουν την ορθόδοξη Χριστιανική τους πίστη στο Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως και την Ελληνική εθνική τους συνείδηση από την προπαγάνδα και την επιθετικότητα των Βούλγαρων κομιτατζήδων.

Δεν είχε εφευρεθεί τότε ο μακεδονισμός των Σκοπίων.

Τότε επειδή μιλούσαμε τα εντόπικα η προπαγάνδα ήθελε να μας κάνει να πιστέψουμε ότι μιλάμε Βουλγάρικα και ότι είμαστε Βούλγαροι.

Σήμερα η προπαγάνδα βαφτίζει τα εντόπικα Μακεδονικά και θέλει να μας κάνει να πιστέψουμε ότι είμαστε Μακεδόνες αλλά όχι Έλληνες.

Εκείνο που μας διδάσκει ο Μακεδονικός Αγώνας και οι ενέργειες των ίδιων των προγόνων μας είναι ότι παρά το ότι γνωρίζουμε τα εντόπικα παραμένουμε Έλληνες στην ψυχή.

Δυστυχώς ολιγωρίες και άστοχες ενέργειες του Ελληνικού κράτους ενθαρρύνουν τις ξένες προπαγάνδες και μας οδηγούν σε αντιπαράθεση απομακρύνοντας την ειρηνική συνύπαρξη. Η πρόσφατη Συμφωνία των Πρεσπών αναφέρει ότι δύο διαφορετικές οντότητες μπορεί να χρησιμοποιούν το ίδιο όνομα. Αυτό δημιουργεί εντελώς ανιστόρητα δύο ειδών Μακεδόνες. Τους Σλάβους Μακεδόνες και τους Έλληνες Μακεδόνες. Στην πράξη δεν λύνει το πρόβλημα, διαιωνίζει την αντιπαράθεση.

.B. ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ Α. ΑΝΕΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Μέχρι σήμερα ο εκάστοτε ομιλητής από αυτό εδώ το βήμα αναφερόταν γενικά στον Μακεδονικό Αγώνα και εστίαζε την προσοχή του στην εξιστόρηση των γεγονότων που οδήγησαν στην τραγική δολοφονία των παραπάνω επτά ανθρώπων.

Φέτος, 120 χρόνια μετά το τραγικό συμβάν, εκτός από τους επτά, θέλουμε να αναφερθούμε και να τιμήσουμε την μνήμη πολύ περισσότερων κατοίκων του Μεσημερίου οι οποίοι με κίνδυνο της ζωής τους έλαβαν ενεργό μέρος στον Μακεδονικό Αγώνα.

Θα βασιστούμε στο βιβλίο του Άγγελου Ανεστόπουλου με τίτλο «Ο Μακεδονικός Αγώνας 1903 - 1908». Στις 638 σελίδες του περιέχει πληροφορίες για την συμμετοχή των γηγενών Μακεδόνων στον Μακεδονικό Αγώνα σε όλη την έκταση του γεωγραφικού χώρου της Μακεδονίας.

Το βιβλίο είναι πολύ σημαντικό γιατί γράφθηκε το 1965 όταν ακόμα υπήρχαν εν ζωή αυτόπτες μάρτυρες των γεγονότων εκείνης της περιόδου από τους οποίους ο συγγραφέας πήρε πολύτιμες και έγκυρες πληροφορίες.

Σήμερα το βιβλίο του Ανεστόπουλου μπορεί να είναι πηγή γνώσης για τις ενέργειες των προγόνων μας και οδηγός για να αντιμετωπίσουμε τις σημερινές προκλήσεις.

1903 – 1908.

Πρέπει να διευκρινίσουμε ότι το βιβλίο αναφέρεται μόνον στην ένοπλη φάση του Μακεδονικού αγώνα που είναι από το 1903 έως το 1908, όταν πλέον το Ελληνικό κράτος αποφάσισε να στηρίξει ένοπλα τους γηγενείς Μακεδόνες Έλληνες από την απροκάλυπτη βία των Βούλγαρων κομιτατζήδων που στέλνονταν από την Βουλγαρία στον χώρο της Μακεδονίας.

Το 1903 είναι το έτος της Βουλγαροκίνητης επανάστασης του Προφήτη Ηλία (Ιλιντεν στα βουλγάρικα/ 20 Ιουλίου με το νέο ημερολόγιο/2 Αυγούστου με το παλαιό) που προκάλεσε καταστροφικά αντίποινα του Οθωμανικού στρατού στον Ελληνισμό κυρίως της Δυτικής Μακεδονίας, και ειδικότερα των πόλεων του Μοναστηρίου (Τα Βυζαντινά Βιτόλια και τα σημερινά Μπίτολα) και του Κρούσοβου. (Αξίζει να επισημάνουμε ότι οι πόλεις του Μοναστηρίου και του Κρούσοβου το 1903 ήταν οι πιο πολυπληθείς Ελληνικές πόλεις στα Βαλκάνια, ποσοστιαία πιο Ελληνικές ακόμα και από αυτή την Θεσσαλονίκη)

Το 1908 είναι το έτος της επανάστασης των Νεοτούρκων (Ιούλιος 1908) οι οποίοι ανέτρεψαν τον Σουλτάνο, υποσχέθηκαν ειρήνη και ισονομία σε όλες τις εθνότητες της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και ουσιαστικά σταμάτησαν τις ένοπλες αντιπαραθέσεις μεταξύ Ελλήνων και Βουλγάρων.

1870

Στην πραγματικότητα ο Μακεδονικός αγώνα ξεκίνησε οργανωμένα το 1870 με την δημιουργία της Βουλγαρικής εξαρχίας με απόφαση του Σουλτάνου, ύστερα από έντονες πιέσεις της Ρωσίας. Σκοπός της ήταν η απόσπαση των χριστιανικών πληθυσμών από το Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως και η ένταξη τους σε αυτήν. Τα σχέδιά τους ήταν να γίνει αυτόνομη η γεωγραφική περιοχή της Μακεδονίας και ύστερα να ενταχθεί στο Βουλγαρικό κράτος όπως έγινε με την επίσης Ελληνική περιοχή της Ανατολικής Ρωμυλίας η οποία πρώτα αυτονομήθηκε και μετά προσαρτήθηκε στο Βουλγαρικό κράτος όπου παραμένει μέχρι σήμερα.

Κάτι αντίστοιχο επιχειρείται και σήμερα μέσω του Μακεδονισμού.

.Γ. ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Συγκεκριμένα για το χωριό Μεσημέρι, το βιβλίο του Άγγελου Ανεστόπουλου, αφιερώνει 11 ολόκληρες σελίδες. Σε αυτές αναφέρονται πάρα πολλά ονόματα Μεσημεριωτών και περιγράφονται πολλά γεγονότα που διαδραματίστηκαν την περίοδο του Μακεδονικού Αγώνα στο χωριό.

Είναι πάρα πολλά και είναι αδύνατο να αναφερθούμε στο κάθε ένα ξεχωριστά στον λίγο χρόνο αυτής της ομιλίας.

Για τον λόγο αυτόν τυπώσαμε εκατοντάδες φυλλάδια με τις 11 σελίδες αυτού του βιβλίου και τα έχουμε εδώ σήμερα.

Παρακαλώ και προτρέπω, τον κάθε έναν από εσάς, σήμερα, βγαίνοντας από την Εκκλησία να πάρει ένα φυλλάδιο και να το διαβάσει με ησυχία στο σπίτι του. Σίγουρα θα βρει στις σελίδες του κάποιον πρόγονό του γιατί η συντριπτική πλειοψηφία των κατοίκων του Μεσημερίου πήρε πράγματι μέρος στον Μακεδονικό Αγώνα και για αυτό όλοι οι Μεσημεριώτες πρέπει να είμαστε πολύ περήφανοι.